

ELEMENTI I NAČINI VREDNOVANJA USVOJENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH ISHODA TIJEKOM I NA KRAJU ŠKOLSKE GODINE U 7. RAZREDU OSNOVNE ŠKOLE

Elementi vrednovanja u 7. razredu osnovne škole u predmetu Hrvatski jezik proizlaze iz ostvarivanja odgojno-obrazovnih ishoda u trima područjima:

- A. Hrvatski jezik i komunikacija,
- B. Književnost i stvaralaštvo i
- C. Kultura i mediji.

U svakom području (domeni) predmeta postoje odgojno-obrazovni ishodi čija se usvojenost vrednuje tijekom i na kraju školske godine.

Razine usvojenosti ishoda na kraju razreda propisane su kurikulumom nastavnog predmeta Hrvatski jezik.

Tijekom školske godine provode se različiti načini praćenja i vrednovanja učeničkih znanja, vještina i kompetencija.

Tri su načina vrednovanja tijekom učenja: vrednovanje za učenje, vrednovanje kao učenje i vrednovanje naučenoga.

Vrednovanje za učenje služi unapređivanju i planiranju budućega učenja i poučavanja. Temelji se na razmjeni informacija između učitelja i učenika o učenikovom napretku i mogućnosti još boljeg napredovanja. Budući da se u vrednovanju za učenje otkrivaju učenikove potrebe za eventualnim dodatnim pojašnjenjima ili vježbama, ono učeniku pomaže da napreduje u učenju, a učitelju daje usmjerenje kako i u kojim područjima učeniku treba pomoći da svlada odgojno-obrazovne ishode u cijelosti.

Neki od oblika vrednovanja za učenje su provjera razumijevanja i učenikova napredovanja ciljanim pitanjima, vođenje individualnih savjetodavnih razgovora s učenicima, opažanja učeničkih aktivnosti i ponašanja tijekom učenja i poučavanja (frontalno, individualno i suradničko).

Vrednovanje kao učenje odnosi se na samoprocjenu i vršnjačku procjenu znanja, vještina, truda i zalaganja na satima Hrvatskoga jezika. Učenici će učiti kako da što bolje sami procijene vlastite uratke i uočavaju što i kako mogu bolje učiniti. Takav način vrednovanja provodit će se razgovorima, odgovaranjem na pitanja, ispunjavanjem tablica i opisnika za samoprocjenu. Važno je prilikom vrednovanja kao učenja da učenici imaju jasne kriterije (koje im daje učitelj) po kojima procjenjuju vlastite uratke i uratke ostalih učenika.

Što češće učenici procjenjuju vlastite uratke prema zadanim kriterijima, lakše usvajaju znanja i vještine koje su im potrebne za svladavanje zadanih zadataka budući da neprestano osvještavaju koji su elementi potrebni da bi ostvarili pojedine odgojno-obrazovne ishode.

Vrednovanje naučenoga provodi se usmenim odgovaranjem gradiva, pisanim provjerama znanja zadatcima otvorenog i zatvorenog tipa i predstavljanjem projekata, praktičnih radova ili izvedbom zadanih govornih ili razgovornih oblika.

Prije svakog vrednovanja naučenoga, za svako područje koje se provjerava, učiteljica će učenicima dati jasne kriterije i mjerila vrednovanja kako bi točno znali koje su sastavnice uspješne izvedbe i područja učenja koje se vrednuje.

Usmeno odgovaranje i aktivnosti na satu mogu biti vrednovani na svakom školskom satu bez prethodne najave.

Pisane provjere znanja kojima je obuhvaćena velika nastavna cjelina najavljuju se učenicima mjesec dana unaprijed, a zatim će učenici biti podsjećani na njih dva tjedna i tjedan dana prije pisanja ispita, kad će ujedno i ponavljati sadržaje koji će se provjeravati.

Kratke provjere znanja najavljuju se nekoliko dana unaprijed.

Kriteriji bodovanja pisanih provjera znanja:

Ishodi A 7.4., A.7.5. i A 7.6. (OŠ HJ A.7.4. Učenik piše objektivne pripovjedne tekstove u skladu s temom i prema planu. OŠ HJ A.7.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o sintaktičkom ustrojstvu rečenice na oglednim i čestim primjerima. OŠ HJ A.7.6. Učenik imenuje tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika kroz hrvatsku povijest.) te B. 7.2. (OŠ HJ B.7.2. Učenik tumači književni tekst na temelju čitateljskoga iskustva i usporedbe s drugim tekstovima primjenjujući znanja o književnosti.) provjeravat će se i pisanim provjerama znanja.

Pisane provjere ocjenjuju se prema broju bodova koje je učenik ostvario.

Pisane provjere boduju se prema postotku od kojega učitelj u pojedinim pisanim provjerama iz opravdanih razloga može odstupiti najviše do 10 %.

90 – 100 % točno riješenih zadataka – odličan (5)
78 – 89 % točno riješenih zadataka – vrlo dobar (4)
64 – 77 % točno riješenih zadataka – dobar (3)
51– 63 % točno riješenih zadataka – dovoljan (2)
0 – 50 % točno riješenih zadataka – nedovoljan (1)

Dvijema školskim zadaćama provjeravat će se ishod A.7.4. (OŠ HJ A.7.4. Učenik piše objektivne pripovjedne tekstove u skladu s temom i prema planu.). Od učenika će se očekivati da napiše dva objektivna pripovjedna teksta vidljive trodijelne strukture i sadržajne smislenosti.

Krasnoslov i interpretativno čitanje teksta vrednuju se prema sljedećim sastavnicama:

- razgovjetnost
- primjerena brzina i visina glasa
- pravilno izgovaranje i naglašavanje riječi
- prilagođavanje boje glasa ugođaju i poruci pjesme/ teksta
- dočaravanje osnovnog ugođaja pjesme/ teksta
- pravilno ostvarivanje stanke
- osjećajno recitiranje /čitanje.

Književna djela za cjelovito čitanje (lektira):

Učenik treba obvezno pročitati 8 književnih djela prema popisu (3 djela u 1. polugodištu i 4 u 2. polugodištu + jedna izborna lektira). Popis djela i upute za pisanje učenici dobivaju u rujnu.

Izborna lektira je obvezna, a učenici samostalno biraju naslov među ponuđenima ili u dogovoru s učiteljicom.

Vrednovanje

Vrednovanje djela za samostalno cjelovito čitanje bit će provođeno u skladu s razinama usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda koji će se radom ostvarivati, a koji će učenicima biti objašnjeni unaprijed.

Ocjena proizlazi iz različitih aktivnosti koje će se provoditi na satima posvećenima djelima za samostalno čitanje i uključuje sljedeće elemente vrednovanja:

- je li učenik pročitao djelo u cijelosti
- je li točno riješio zadane zadatke
- jesu li učenički odgovori napisani u skladu s gramatičkim i pravopisnim načelima
- uočava li učenik književnoteorijske pojmove u interpretaciji djela
- uočava li učenik odnose među likovima i problematiku o kojoj pisac progovara u djelu
- učenikovu aktivnost na satima interpretacije djela i način iznošenja zapažanja (pojedinačno ili skupno) te sudjelovanje u izradi plakata, prezentacija ili ilustracija.

ZAKLJUČNA OCJENA IZ PREDMETA HRVATSKI JEZIK

Zaključna je ocjena iz nastavnoga predmeta izraz postignute razine učenikovih ostvarenosti odgojno-obrazovnih ishoda u nastavnome predmetu/području i rezultat ukupnoga procesa vrednovanja tijekom nastavne godine, a izvodi se temeljem elemenata vrednovanja te ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

Ako je učenik iz određene sastavnice (jezik i komunikacija /književnost i stvaralaštvo/ kultura i mediji) negativno ocijenjen, može biti upućen na pohađanje dopunske nastave/ popravnoga ispita.

Kod zaključivanja ocjena na kraju nastavne godine uzimaju se u obzir:

a) ocjene koje je učenik ostvario na temelju brojčanog vrednovanja (sumativno vrednovanje)

b) bilješke o radu učenika (formativno vrednovanje).

Na temelju sveukupnih bilješki o radu učenika učiteljica na kraju nastavne godine donosi konačnu bilješku o radu i kompetencijama učenika koju unosi u e-dnevnik na kraju nastavne godine, sukladno prethodno razrađenim kriterijima, a uzimajući u obzir sljedeće sastavnice (ishode):

a) izvršavanje postavljenih zadataka na nastavi i domaće zadaće

b) redovitost sudjelovanja na nastavi

c) marljivost, samostalnost i kreativnost u izvršavanju zadataka.

Na temelju sveukupnih ocjena iz svih elemenata na kraju nastavne godine koje je učenik dobio, sukladno prethodno razrađenim kriterijima, učiteljica donosi konačnu ocjenu. Konačna zaključna ocjena temelji se u jednakoj mjeri na postignutim razinama učenikovih kompetencija iskazanih formativnim vrednovanjem (bilješkama) i sumativnim vrednovanjem (ocjenama) i ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

**KRITERIJI VREDNOVANJA U NASTAVI HRVATSKOGA JEZIKA
PREMA OSTVARENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH ISHODA
U 7. RAZREDU OSNOVNE ŠKOLE**

A. Hrvatski jezik i komunikacija	
Odgojno-obrazovni ishod	Ostvarenost ishoda na kraju školske godine
OŠ HJ A.7.1. Učenik govori prema planu i razgovara primjenjujući vještine razgovora u skupini.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – određuje svrhu govorenja (osobna i javna) – razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – određuje svrhu govorenja (osobna i javna) – razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – određuje svrhu govorenja (osobna i javna) – razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi

	– obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika. ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – određuje svrhu govorenja (osobna i javna) – razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika.
OŠ HJ A.7.2. Učenik sluša tekst, izvodi zaključke i tumači značenje teksta.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – razlikuje svrhu slušanja (osobna i javna) – razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – parafrazira slušani tekst – donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima. DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – razlikuje svrhu slušanja (osobna i javna) – razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – parafrazira slušani tekst

	– donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima. VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – razlikuje svrhu slušanja (osobna i javna) – razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – parafrazira slušani tekst – donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima. ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – razlikuje svrhu slušanja (osobna i javna) – razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – parafrazira slušani tekst – donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima.
OŠ HJ A.7.3. Učenik čita tekst, izvodi zaključke i tumači značenje teksta.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – objašnjava svrhu čitanja (osobna i javna) – uočava grafičku strukturu teksta – objašnjava svrhu slikovnih elemenata – razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem

	– izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima. DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: –objašnjava svrhu čitanja (osobna i javna) –uočava grafičku strukturu teksta –objašnjava svrhu slikovnih elemenata – razlikuje slične podatke u čitanome tekstu –pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta –organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: –objašnjava svrhu čitanja (osobna i javna) –uočava grafičku strukturu teksta –objašnjava svrhu slikovnih elemenata – razlikuje slične podatke u čitanome tekstu –pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta –organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima. ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: –objašnjava svrhu čitanja (osobna i javna) –uočava grafičku strukturu teksta –objašnjava svrhu slikovnih elemenata – razlikuje slične podatke u čitanome tekstu –pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta –organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem

	– izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima.
OŠ HJ A.7.4. Učenik piše objektivne pripovjedne tekstove u skladu s temom i prema planu.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima - uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – razlikuje upravni i neupravni govor u pismu.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima - uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva

	– selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – razlikuje upravni i neupravni govor u pismu.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima - uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – razlikuje upravni i neupravni govor u pismu.
	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima - uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – razlikuje činjenice od mišljenja i stavova

	– uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – razlikuje upravni i neupravni govor u pismu.
OŠ HJ A.7.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o sintaktičkom ustrojstvu rečenice na oglednim i čestim primjerima.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani a – provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani a – provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani a – provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima

	– imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku. ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani a – provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku.
OŠ HJ A.7.6. Učenik imenuje tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika kroz hrvatsku povijest.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – uočava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika: prvi hrvatski rječnik, prva hrvatska gramatika – navodi značajke i vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika. DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – uočava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika: prvi hrvatski rječnik, prva hrvatska gramatika – navodi značajke i vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika.

	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – uočava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika: prvi hrvatski rječnik, prva hrvatska gramatika – navodi značajke i vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika.
	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – uočava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika: prvi hrvatski rječnik, prva hrvatska gramatika – navodi značajke i vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika.

B. Književnost i stvaralaštvo	
Odgojno-obrazovni ishod	Ostvarenost ishoda na kraju školske godine
OŠ HJ B.7.1. Učenik vrednuje književni tekst tumačeći utjecaj književnoga teksta na oblikovanje stavova i vrijednosti.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uočava tematizira li tekst pojave i doživljava koje može prepoznati u vlastitom okružju – uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uspoređuje djela slične tematike – vrednuje književni tekst

	– argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uočava tematizira li tekst pojave i doživljaje koje može prepoznati u vlastitom okružju – uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uspoređuje djela slične tematike – vrednuje književni tekst – argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uočava tematizira li tekst pojave i doživljaje koje može prepoznati u vlastitom okružju – uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uspoređuje djela slične tematike – vrednuje književni tekst – argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti.

	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uočava tematizira li tekst pojave i doživljaje koje može prepoznati u vlastitom okružju – uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uspoređuje djela slične tematike – vrednuje književni tekst – argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti.
OŠ HJ B.7.2. Učenik tumači književni tekst na temelju čitateljskoga iskustva i usporedbe s drugim tekstovima primjenjujući znanja o književnosti.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. licu) od pisca – prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. licu) od pisca

	– prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. licu) od pisca – prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora.
	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. licu) od pisca – prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora.
HJ B.7.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnih tekstova za čitanje s obzirom na tematsku i žanrovsku pripadnost. Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitoga iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.	
HJ B.7.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta. Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.	

B. Kultura i mediji	
Odgojno-obrazovni ishod	Ostvarenost ishoda na kraju školske godine

OŠ HJ C.7.1. Učenik obrazlaže pozitivan i negativan utjecaj različitih medijskih tekstova na razvoj stavova i vrijednosti.	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima.
	DOBAR Učenik povremeno ili djelomično točno: – objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima.
	VRLO DOBAR Učenik uglavnom redovito i točno: – objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima.
	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima.
	DOVOLJAN Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj:

OŠ HJ C.7.2. Učenik obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova s obzirom na društveni i ekonomski kontekst.

- tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje
- opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta
- obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost)
- tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude
- izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe
- objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura
- uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.

DOBAR

Učenik povremeno ili djelomično točno:

- tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje
- opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta
- obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost)
- tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude
- izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe
- objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura
- uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.

VRLO DOBAR

Učenik uglavnom redovito i točno:

- tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje
- opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta
- obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim

	okružjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.
	ODLIČAN Učenik redovito, samostalno i točno: – tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okružjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.

HJ C.7.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati. Ishodom se potiče osobni razvoj te aktivno uključivanje učenika u kulturni i društveni život zajednice.